

HEPATITA B

Hepatita B este o infecție a ficatului provocată de un virus numit HBV (Hepatitis B Virus).

Se apreciază că în lume există mai mult de 300 milioane de purtători de HBV sau cu hepatită cronică datorată HBV; dintre aceștia, mai mult de 500.000 mor în fiecare an din cauza unor complicații legate de infecție.

Astăzi sunt disponibile numeroase medicamente pentru tratarea hepatitei cronice datorate HBV; de asemenea, infecția poate fi prevenită prin vaccinare. Vaccinurile disponibile sunt sigure și eficiente, până într-atât încât sunt administrate nou-născuților și copiilor din multe țări ale lumii.

Cum are loc infecția cu HBV?

Transmiterea HBV poate avea loc pe mai multe căi. Dintre acestea amintim:

Ace contaminate. Infectarea are loc prin intermediul tatuajelor, acupuncturii sau a piercing-ului, atunci când aceste proceduri sunt efectuate cu ace contaminate. Și folosirea acelor sau a seringilor infectate poate favoriza difuzarea HBV.

Raporturi sexuale. Este modalitatea cea mai frecventă de difuzare a infecției. Când unul dintre parteneri este purtător de HBV, este recomandată vaccinarea celuilalt partener pentru a evita infectarea.

Mamă-copil. Hepatita B poate fi transmisă de la mamă la copil pe perioada nașterii sau imediat după. Nașterea prin cezariană nu împiedică transmiterea virusului; în schimb, alăptarea la sân este considerată sigură.

Pe perioada sarcinii, tuturor femeilor ar trebui să li se facă analize de sânge pentru descoperirea de HbsAg (antigen de suprafață al hepatitei B); un test pozitiv indică faptul că este prezentă o infecție.

Contact strâns. HBV poate fi difuzat prin atingere, dacă sânge sau alte lichide corporale pătrund în leziuni cutanate, în gură sau în ochi. Virusul rezistă o lungă perioadă în afara corpului; din acest motiv este posibilă și transmiterea prin intermediul obiectelor, cum ar fi jucării, periută de dinți, pieptăn, aparat de ras.

Transfuzii de sânge și transplant de organe. Dat fiind că donatorii sunt strict controlați, este puțin probabil că infecția cu HBV poate avea loc pe această cale.

În spital. HBV se poate răspândi de la un pacient la altul sau de la un pacient la un operator sanitar, în caz de înțepătură sau de rană accidentală. Sunt rare cazurile în care un medic sau un infirmier pot transmite virusul HBV unui pacient.

Prevenirea răspândirii virusului se face folosind mănuși, ochelari de protecție, mască, și spălând mâinile după fiecare contact cu pacientul.

Hepatita datorată HBV. Simptome

Simptomele sunt diverse. După contaminare se poate manifesta o simptomatologie similară a celei gripale, caracterizată de febră, dureri abdominale, astenie, diminuarea apetitului, greață și, în anumite cazuri, culoare galbenă a pielii și a ochilor (icter). În cazurile mai grave pot apărea semne de insuficiență hepatică cum sunt icterul, acumularea de lichide și starea confuzională. În prima copilărie și în adolescență hepatita este deseori asimptomatică.

Absența de simptome nu înseamnă că boala este sub control; majoritatea persoanelor cu hepatită cronică prezintă simptome doar atunci când ficatul este grav afectat.

Hepatita acută B. Se poate vorbi de hepatită acută atunci când o persoană a fost contaminată cu HBV. În general infecția se vindecă fără probleme; totuși, la 5% dintre adulți virusul persistă în ficat unde continuă să se înmulțească. Persoane fără nici un semn de boală sunt numite "purtătoare de HBV"; când apar daune la ficat, se vorbește de hepatită cronică B.

Hepatita cronică B. Se dezvoltă cu preponderență la persoane contaminate în primii ani de viață (deseori chiar de la naștere). Zone în care există o prevalență de infecție de HBV sunt China, sud/estul Asiei, Africa subsahariană, unde 1/10 din persoanele contaminate prezintă hepatită cronică B. În majoritatea cazurilor sunt absente semnele bolii, sau pot apărea oboseală și pierderea apetitului.

Hepatita B. Diagnostic

Numeroase teste permit diagnosticarea și monitorarea infecției cu HBV:

- **HBsAg** (Antigen de suprafață a hepatitei B) devine pozitiv după 1-10 săptămâni de la contaminare și înainte să apară primele semne de infecție. În cazul persoanelor care se vindecă, HBsAg dispare după 4-6 luni; persistența indică faptul că se dezvoltă o hepatită cronică

Test virali e diagnosi d'infezione da virus B

Marker	Incubazione	Infezione acuta	Infezione progressa	Infezione cronica	Vaccinazione
HBsAg	+	+	-	+	-
HBeAg	+	+	-	+/-	-
HBV-DNA	+	+	-	+/-	-
HBcAD-IgM	-	+	-	+/-	-
HBcAb	-	+	+	+	-
HBeAb	-	-	+/-	+/-	-
HBsAb	-	-	+	-	+

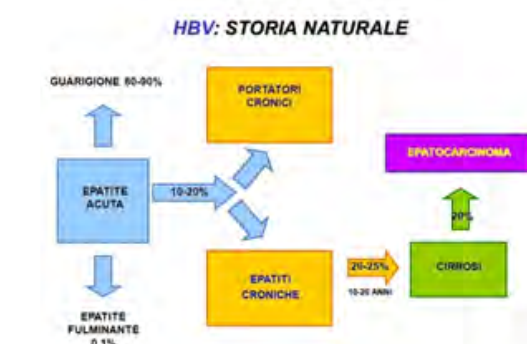
- **Anti-HBs** (anticorpi împotriva antigenului de suprafață B). Acești anticorpi ajută sistemul imunitar să elimine HBV. Analizele sunt pozitive la persoanele vindecate de hepatită acută și la persoanele vaccinate pentru HBV. Prezența de anti-HBs indică protecție împotriva contaminării cu HBV
- **Anti-HBc** (anticorpi împotriva miezului HBV). Sunt prezenți în sânge pe întreaga durată a infecției și persistă după vindecare. Anti-HBc sunt absenți în persoanele vaccinate pentru HBV
- **HBe Ag** (Antigen eal HBV). Antigenul este o proteină a cărei prezență indică faptul că virusul este în fază de multiplicare, că există o mare cantitate de virus în circulație și că probabilitatea de a transmite infecția este mare
- **Anti-HBe** (anticorpi împotriva HBe). Prezența de anticorpi împotriva antigenului indică faptul că multiplicarea virusului se reduce. Totuși, în caz de contaminare cu anumite variante de HBV virusul continuă să se multiplice și o mare cantitate de virus poate fi găsită în sânge
- **HBV DNA** (DNA al HBV). Materialul genetic al HBV dispare din sânge când pacientul se vindecă. HBV DNA permite măsurarea cantității de virus prezente în sânge; medicul utilizează acest examen pentru a decide care pacienți trebuie să fie supuși la tratamentul cu medicamente antivirale și pentru a evalua în ce măsură aceste medicamente funcționează
- **Alte teste.** Dozajul de transaminaze, fosfataza alcalină, timpul de protrombină, albumina, numărul de trombocite măsoară funcționalitatea ficatului dar nu sunt specifice pentru hepatita B

Biopsia hepatică nu este utilizată pentru diagnosticul de hepatită B; este efectuată la persoanele cu hepatită cronică pentru monitorizarea daunelor hepatice, pentru a decide ce terapie este utilă și pentru a verifica dacă sunt semne de ciroză sau de cancer la ficat.

Care este riscul de a avea hepatită cronică B?

Probabilitatea de a avea hepatită cronică depinde de vârsta la care s-a verificat contagiarea. 90% dintre copiii infectați la naștere se îmbolnăvesc; la copiii infectați între 1 și 5 ani procentul ajunge la 20-50%, în timp ce scade la valori $\leq 5\%$ în cazul celor care s-au infectat la vârsta adultă.

Riscul apariției complicațiilor depinde de rapiditatea cu care se multiplică virusul și de capacitatea sistemului imunitar de a ține sub control infecția. Consumul de băuturi alcoolice sau prezența concomitentă de hepatită cronică de HCV sau de infecție cu HIV măresc probabilitatea de complicații.

Tratamentul hepatitei B

Hepatita acută B nu are nevoie de un tratament specific, dat fiind că 95% dintre adulți elimină virusul în 6 luni.

Pentru cei care fac hepatită cronică este recomandat tratamentul cu medicamente antivirale, pentru a reduce sau a elimina daunele hepatice și pentru a preveni complicațiile pe termen lung.

Prevenirea contaminării cu HBV

Atât hepatita acută cât și hepatita cronică datorată HBV sunt contagioase. Pentru a reduce riscul de infectare se recomandă:

- Semnalarea contagierii cu HBV oricărui partener sexual și utilizarea prezervativului la fiecare contact sexual
- Evitarea folosirii în comun a aparatelor de ras, a periștelor de dinți și a oricăror obiecte care pot fi contaminate cu sânge
- Bandajarea ulcerelor și a rănilor deschise
- Evitarea strictă a donării de sânge, organe, alte țesuturi sau a spermei
- Efectuarea testului pentru HBV rudelor și persoanelor care vin în strâns contact și vaccinarea celor care nu rezultă că sunt protejați de anticorpi
- Evitarea schimbării sau a folosirii în comun a acelor și a seringilor
- În caz de sângerare, a se curăța suprafețele cu soluție de hipoclorit și apă, în raport de 1/10

Hepatita B nu poate fi transmisă prin: săruturi și îmbrățișări, folosirea aceluiași tacâmuri sau pahare, strănut sau tuse, alăptare la sân.

RIFERIMENTI: <http://www.uptodate.com>

PROGETTO: "ELISA. Educare e informare sulla salute". Aggiornamento: gennaio 2015.

TRADUZIONE: Mirela Rău

NOTĂ: Acest document are doar valoare informativă și nu intenționează să substituie sfaturile medicului dumneavoastră. De asemenea, la fel ca oricare alt document, are nevoie de o actualizare periodică.